

Fiziološki procesi smrti i uskrsnuća

Prometej krade Bogovima vatru i daje je čovjeku. U čovjeku je božanska vatra, u čovjeku je Ja. Čovjek se odvaja od svog izvora i kreće svojim sebičnim putem.

Neću slušati, samostalno ću izabrati - više čovjek od Adama na dalje. Posljedica je bolest i smrt. Oraz svakog dana ključa jetru okovanom Prometeju na stijeni. Svake noći jetra se obnavlja. Oraz je slika naših osjetila i mozga, preko kojih naše Ja i astralno djeluju razgrađujuće u organizmu i omogućuju svijest. Svoju svakodnevnu svijest zahvaljujemo neprestanoj razgradnji, a to znači mogućnosti da se razbolimo. Ako noću dovoljno ne nadoknadimo razgradnju dolaze sklerotične i degenerativne bolesti.

Što znamo o jetri? Nalazi se ispod ošita s desne strane, potječe od žljezdanog tkiva koje je ispunjeno tekućinama (limfna, venska, arterijska, žučna i vene vratarice koja dovodi hranjive sastojke iz probave) tako da je malo gušća od krvi. Etersko tijelo djeluje u organizmu preko tekućeg. To su oblikotvorne životne snage čiji je zgusnuti izraz jetra.

Što se događa s hranom u našoj probavi. Do želuca ona je još dosta strana našem organizmu, a onda počinje razgradnja do najmanjih dijelova, Razgrađuje se život iz hrane, pa i same mrtve tvari iz hrane se potpuno raspadaju i nestaju, a s druge strane crijeva u limfi se opet pojavljuju. Naše crijevne stanice uzmu npr. ugljik iz crjeva. Razgrađujuće snage gornjeg čovjeka unište taj ugljik, ali time dobiju poticaj da stvore novi ugljik i tako mi stalno stvaramo supstance unutar sebe. Biljni život koji

je u hrani ne smije ući u nas.

Razgrađujući strani život organizam dobija poticaj da stvara svoj život s nutarnje strane crijeva. Ta biokemija, to oživljavanje novostvorenih tvari se događa snagama jetre. Industrijski bijeli šećer je mrtvi kristal. Zato je nešto potpuno neprimjereno za prehranu jer nema života koji bi trebao organizam prevladati i nema poticaja da mu ugradi svoj život. Kao mrtva tvar koju organizam opet uništi do kraja i s druge strane stvori ostaje mrtva. Med, stevia, neprerađeni šećeri još nose oblikotvorne snage biljaka i potiču oživljavanje tih šećera koje jetra skuplja izrađujući glikogen. Ta izgradnja jetre počinje u 3 popodne i traje do 3 ujutro, a tada počinje razgrađujuća djelatnost žuči. Ako se čovjek budi u 3 ujutro treba mu dati navečer magnezij npr. Magnezijev karbonat D4 ili D6 , da se pojača izgrađujuća djelatnost jetre. Ako nije ispravna izgradnja onda je nepravilna i razgradnja I duševne snage mjesto da zahvate u probavu dovode do buđenja. Nasuprot razapetog Prometeja na Kavkazu, što je u biti čovjek prikovan na svoje tijelo, pogledajmo Krista na Golgoti. Petak je dan Venere, a Venera je božica ljubavi.

Taj dan se ljudska ljubav koja uvijek ima neki interes preobražava u Božansku ljubav.

Nema veće ljubavi nego li dati svoj život za drugoga. Ljubav je izlazak iz sebe. Volja i voljeti idu skupa. Kad s ljubavlju ulazimo u vanjski svijet da ga upoznamo da se sjedinimo s njim, imamo iskustvo života izvan tijela, imamo iskustvo besmrtnosti.

U tom trenutku kad se Božja ljubav razljeva sa križa Isusovo tijelo vapi: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio. Isusu je probodena jetra, istekla je krv i razlila se po kamenju i zemlji.

Što je s tom krvlju došlo na zemlju?

Četiri osnovna konstitutivna elementa čine naš zemaljski život: zemlja, voda, zrak i toplina. Iznad toga u okolinu se šire eteri - toplinski, svjetlosni, kemijski i životni.

U rajju su bila dva stabla: stablo spoznaje i stablo života. Život nam je nakon Adamova izbora bio oduzet. Taj život to je životni eter, a s njim i kemijski eter donosi Krist na Zemlju. Ono što je kemijski éter u svemiru to je jetra u nama.

Kad iz Kristove jetre teče krv tada se na Zemlju izljeva kemijski ili zvučni eter, zvuk koji ispunja sve stvari. Od tog trenutka novi izgrađujući procesi ulaze u stvari Zemlje pripremajući je da postane Sunce.

To je Golgota. Smrt tijela, a Kristov oživljujući duh ispunjava Zemlju.

Ali i tijelo treba preobraziti, i tijelo mora reći: Bože moj, Bože moj kako si me proslavio. To se događa u nedjelju. Uskrsnuće. Dan Sunca. To se događa preko srca koji je sunce u nama. U desno srce uljeva se venska krv koja dolazi iz jetre i donjeg dijela tijela noseći u sebi limfu koja je puna bjelančevina i života. S gornje strane dolazi venska krv koja donosi likvor koji je potpuno

bistra tekućina iz koje je isisan život da bi kao i osjetila služio gornjim članovima bića koji djeluju razgrađujuće i na taj način spoznajemo i postajemo svjesna bića.

Dolazeći srcu krv je ispunjena ugljičnim dioksidom kojeg dobrim djelom izdišemo.

Krv u području srca umire i preobražava se u svjetlo. Svjetlo je eterska kvaliteta pa se to zove eterizacija krvi. To svjetlo ide do epifize u glavu i omogućuje svjetlo svijesti. Dakle mogli bismo

reći da se život koji dolazi odozdo, preko srca pretvara u svijest. Srce je na križu vena. Vodoravno iz pluća dolaze vene koje sad donose krv bogatu kisikom i odatle se širi preko srca i bubrega u cijeli organizam. Po noći svjetlosne snage eterizirane krvi otraga i sa strane ulaze u srce i pretvaraju se u život. Tako se u srcu događa

umiranje koje donosi svjetlo svijesti, a noću se obnavlja život u tijelu. To je slika smrti i uskrsnuća,

Krist je poslušao Oca i rekao : Tvoja volja neka bude. Time je preobrazio Zemlju i stvrio novo uskrslo fizičko tijelo. Uzima kruh i kaže: Ovo je moje tijelo. Ta pšenica je sada ispunjena sa životnim eterom i tko jede moje tijelo njega ću uskrisiti - kaže Krist. U soku od grožđa, u biljnim sokovima je moja krv. U njima je životni eter koji je donio Krist na Zemlju. Oživljavajući te etere u sebi,

počinjemo proces uskrsnuća svoga tijela, počinjemo rad na preobrazbi kamena mudraca - da ugljik u ugljenu postane ugljik u dijamantu.

Bolesti su sjene svjetlosnih procesa koji se događaju u organima.

Kad

spoznamo svjetlo lako ćemo riješavati sjene.

Ratko Šimetin, Zagreb, 2017